

tegnes som Kunst. Der er meget andet Arbejde, der ikke beskyttes, som søger at tilegne sig Betegnelsen Kunst, og som i Virkeligheden ogsaa kunde fortjene Beskyttelse, naar man skal til at beskytte fotografiske Arbejder. Der er f. Eks. meget Møbelarbejde og lign., som i Virkeligheden er meget kunstnerisk, og mange andre Frembringelser, der lige saa fuldt som fotografiske Arbejder kunde betegnes som Kunst.

Det foreliggende Lovforslag betyder en ret stærk Udvikling af Beskyttelsen for fotografiske Arbejder fra den gamle Lov af 1865, der fastsatte en Beskyttelse paa 5 Aar. Nu gaar man til 15 Aar. Jeg skal ikke komme ind paa dette Lovforslags mange forskellige Enkeltheder, men den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen, at han havde i Sinde at fremsætte forskellige Ændringsforslag til det foreliggende Forslag, som fremtræder i samme Skikkelse som den, Landstinget i forrige Samling vedtog. Nu vil den højtærede Minister gaa noget videre med Hensyn til forskellige Bestemmelser. Et af de af Ministeren bebudede Ændringsforslag vil jeg gerne nævne.

Den højtærede Minister siger, at det er rimeligt, at Fotografier, som bestilles, og som der altsaa betales for, ikke maa benyttes af Fotografen uden Bestillerens Tilladelse, og deri giver jeg den højtærede Minister Ret, men det er ikke helt rimeligt, siger Ministeren videre, at Bestilleren skal kunne benytte et Fotografi til Mangfoldiggørelse af en anden Fotograf og saa maaske handle dermed. Det stiller jeg mig lidt tvivlende overfor. Naar vedkommende ærlig og redelig har betalt den paagældende Fotograf for det Arbejde, som han faar leveret af ham, og han altsaa har fuld Ejendomsret til dette Billede, forekommer det mig, at han maa have Lov til at anvende dette, som han vil. Jeg vil i hvert Fald fremdrage dette som et Eksempel paa, hvor minutøst man gaar frem med Hensyn til denne Beskyttelse af fotografisk Arbejde. En Mand har altsaa, naar han bestiller, modtager og betaler et Billede fra en Fotograf, ikke Lov til at gaa hen til en anden Fotograf (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* [Appel]: Og sælge det!) og sælge det. Det forekommer mig ikke at være rimeligt. Vedkommende Fotograf har faaet sin Betaling for Billedet. Her er der Tale om at beskytte Fotografens Ejendomsret, men naar jeg har faaet et Billede af Fotografen, er det min Ejendom og ikke længere Fotografens. Hvor-

for skal saa Fotografen beskyttes overfor mig, som har købt Billedet? Jeg mener, at det ikke er noget heldigt Ændringsforslag, som den højtærede Minister har bebudet.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at der vilde blive taget Forbehold for Fotografier, tagne af private Ejendomme, naar de ikke ligge umiddelbart op til offentlig Vej. Jeg skal ikke udtale mig nærmere herom, jeg har ikke set Ændringsforslaget endnu. Men det er atter et Bevis paa, hvorledes man gaar i de mindste Enkeltheder for at beskytte Fotografen. Saa tilføjer Ministeren: „Det er kun smaa Ændringer, men Ændringer, som jeg tror, Fotograferne lægge stor Vægt paa.“ Ja, Ministeren kan være overbevist om, at Fotograferne virkelig lægge i høj Grad Vægt paa alt, hvad der kan bidrage til at give dem den størst mulige Beskyttelse baade i den ene og anden Henseende. Det er ganske almindeligt nu om Dage, at alle Mennesker ville have Beskyttelse. Jeg vil spørge, om Ministeren ikke hellere vil give os en Lov til Beskyttelse imod Fotograferne.

Eduard Larsen: De Betragtninger, som jeg kort gjorde Rede for før ved Behandlingen af Loven om Forfatter- og Kunstnerret, forekommer det mig, finde ogsaa i det væsentlige Anvendelse paa dette Lovforslag. Jeg skal derfor ikke udtale mig videre om det. Det forekommer mig, at dette Lovforslag skrider endnu længere frem i Retning af en Beskyttelse, som neppe burde ydes, og man finder f. Eks. i § 7 klare Eksempler paa, hvor langt man praktisk talt kommer ud. Man læser der en Bestemmelse, som lyder saaledes: „Hvis kun en Del af Fotografiet er en ulovlig Gengivelse af en andens Fotografi, finder Tilintetgørelse saa vidt muligt kun Sted for denne Dels Vedkommende.“ Altsaa, man ødelægger et Fotografi delvist, og det anbefales som en praktisk Mulighed i et Lovforslag. Det forekommer mig, at det er den Slags Symptomer, der vise, at vi paa dette Omraade ere ved at lovgive for langt ude. Jeg maa derfor anbefale dette Lovforslag til en overordentlig grundig Behandling.

Johan Knudsen: Den nuværende Lov til Beskyttelse af fotografisk Arbejde er fra 1865. Det er derfor rigtigt, som den højtærede Kultusminister udtalte ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, at vi som Følge af den store Udvikling, Fotografien